

S ha mindenki másképp szavazna, mint ahogy a lelkiismerete sugalja, akkor a képviselők összessége semmit sem fogna képviselni. Ne csüggedjen el a függetlenségi ember; magyar emberhez nem illik az, ha megadja magát, a míg fegyver van kezében; a választó polgár akarátának megnyilatkozása pedig valóságos fegyver, amelyel megmenthetik a választók az ország sorsát.

Ugy-e fáj az, hogy az élet nehéz, az adók sulyosak, a kereset ritka, semminek sincs ára és így még az is szenved, akinek lenne valamije értékesíteni. Ne gondolja senki azt, hogy mindez véletlenségből van így s hogy ezen úgy sem leset segíteni. E felfogás alapos tévedés lenne, mert az általános elszegényedés nem a véletlennek a következménye, hanem azon rendszernek, amely alatt élünk és amelyet megváltoztatni a képviselők lennének hivatva. Ébredjétek tehát elvtársaim, kik e sorokat olvassátok. Sorakozatok, tömörüljétek! Ha volt a multban köztetek félreértés, feledjétek el s egyesüljétek azokban a szent elvekben, melyeket pártunk képvisel s a melyek hagyományos zászlóinkra vannak írva. E zászlót lobogtatták atyáink 1848-ban, e zászlóval védték meg legjobbjaink a haza becsületét és jövőjét. E zászlóval akarunk mi is diadalmaskodni, azért, hogy édes magyar hazánk független legyen és a magyar népre jólétet árasztasson a magyarok istene!

Kossuth Ferencz.

Gáspár Borcsa.*

A „Debreczen” eredeti tárczája.

Irta: Ifj. Széll István.

Tavaly nyáron temették el. Egyszerű, fekete deszka koporsója után senki sem ment sírva, a falu harangja sem kongott-bugott az ő szomorú, méla hangján. Olyan csendben borult reá a nyugalmat adó rög, mint egyik-másik utszéli koldusra, kinek a kórházban neve után egyszerűen ennyit írnak; „ösmeretlen”.

Pedig valamikor sokat beszéltek ő róla Árok dombon.

— Ejj, milyen szemrevaló egy fehér-cseléd, — suttogták utána, mikor karján a rakott kosárral végig sietett a falu utcáin.

— No de telik is neki az öltözetre. — szólták meg többen, — hiszen a Boros tisztelendő ur pártfogoltja. Az öreg Boros, ki valósággal a tenyerén hordozza a bogárszemű Borcsáját.

Gáspár Borcsa pedig felemelt fővel, büszkén ment tova. Hosszu, fekete szempillái alól jobbra is, balra is szórta észbontó tekintetét, s bizony nem egy-két hevesvérű árokdombi legény állta el utját emilyen szóval:

— Borcsa te, hallod-e Borcsa, miért

* Mutatvány szerzőnek legközelebb megjelenő „Bletképek” cz. könyvéből.

Budapest, jan. 9.

A katonai büntető törvény reformja.

A katonai büntető törvény reformjának alap tervezete már hosszabb idő óta készen van. E tervezet teljesen magyar munka, mert a honvédelmi miniszteriumban szerkesztették. A tervezetnek leglényegesebb része az, hogy a bünvádi eljárásba beviszi a nyilvánosságot is, s hogy a vádat, vizsgálatot és védelmet külön-külön kézbe teszi le és megszünteti azt a sokat emlegetett vizsátságot, amely a vádat, a vizsgálatot és védelmet, egy és ugyanazon hadbíróra bizza. Miután a közös hadügyminiszteren kívül az osztrák honvédelmi miniszterium is foglalkozik a tervezettel, mindenesetre sok ideig fog tartani, — míg ez a parlamentek elé kerülhet.

Színház.

A tékozló apa.

Színmű 5 felvonásban. Irta: Ifj. Dumas S. Színrekerült a debreczeni színházban először január 8-án.

A debreczeni közönségnek kevés alkalma volt Komjáthi ez idei működése alatt újdonságokban gyönyörködni. Nem vitatható ugyan el, hogy ebben a színűidényben több udonság került színre, de egyikről sem mondható, hogy az közönségünk izlésének megfelelt volna. Az idej újdonságok majdnem mind kivétel nélkül értéktelen, vagy nagyon is csekély értékkel bíró darabok voltak, melyekről sehogy sem mondható, hogy egy jobb, nemesebb iránynak lettek volna követői.

A közönség rokonszenvetlenségével találkozott ezek a darabok. Tegnap végre bemutatott a színház egy olyan darabot, melynek főérdeme, hogy erkölcsi tisztaságá-

val tünt ki. Ugy látszik az igazgató is belátta, hogy az eddig előadott újdonságok nemcsak, hogy a közönség erkölcsi érzékével nem egyeztethetők össze, viszont ilyen darabok mellett a színház bizony csak üres marad.

A tékozló apa a czime a tegnap bemutatott újdonságnak, szerzője ifj. Dumas Sándor. A darabban a multnak egynehány bűnéről esik szó s csak a bűnhődés játszódik le a színpadon. A darabon meglátszik Dumas keze.

A darab szellemessége elragadó, bámulatos, amit különben Dumas minden egyes darabjánál tapasztalunk.

Meséje egyszerű; mese szövéseben bizonyos mesterkéltiséget vehetünk észre.

A darabban sok az érzelmes jelenet, de alkalomszerűen közbe szőtt erkölcsi fejtegetései érdekesek és hatásosak. Az egész darab különben rendkívül finom, szellemes csevegés.

A tékozló apa meséje, mint említém egyszerű. A tékozló apa tulajdonképen a tékozló fiu ötletéből született s amint a fiu józan észére tér, az apa, elég későn ugyan, tudatára ébred hibáinak, s ő is a helyes utra tér.

De la Rivonniers gróf, a tékozló apa a darab főalakja, 24 éves korában két évi házasság után özvegyen marad alig egy éves fiával Andreval. Ez időtől a legkönnyelműbb, leghébb életet éli. Könnyelmű életébe felserdült fiát is belevitte, ki azonban irtózik attól a világtól, melyben atyja pillanatnyi örömkért szórja, pazarolja a vagyont.

A fiu látja, tudja ha ez így tart tovább, a tönk szélére jutnak.

Igyekszik apját megmenteni amit érellyes magatartásával el is ér, amennyiben lassan-lassan egészen föléje kerekedik s há-

is vagy te a tisztelendő ur szolgálatában? — Ejj, ha te otthon volnál Borcsa az édes apád küszöbén belől, be szíves örömmel mennék hozzád te leány nézőbe. De így, — tudod-e, sok mindent mond a rossz világ, s hamar megtéveszti a becsületes szívű, szavú legényféléit.

Gáspár Borcsa fülig pirulva nézett a szöllőre; de ajkán ott ült az a kihívó mosoly, mely csak akkor tünt el, mikor ilyen forma szóra fakadt:

— És bánom én, ha egész világ az én becsületesemet szapulja? Nem én. Nekem semmi bajom, gondom nincsen, úgy élek, mint hal a vízben. A világ nyelvére meg édes kicsit adok. Hadd beszéljen, hadd darrájon, egyebet sem tud. Haza pedig ugysem megyek bármint is lesz. Férjhez sem megyek, mert . . . mert . . .

— Nos, miért?

— Mert . . . csak nem megyek. Nem tudok én már szeretni senkit. Akit szerettem, ahoz nem adtak, ha a pénzt többre nézték a szüleim, mint a boldogságomat, a lelkők rajta.

És Gáspár Borcsa erre sarkon fordult. Kővér, telt karjain vigan hintálta a sárgára festett font kosarat, mosolyogva köszöntötte az ismerősöket, vig dalt dudolva fordult be a paróchia reczés kapuján, — holott a szíve sajgott, fájón, vérvön dobant.

Amolyan korán elagott, öreg leány

volt szegény, kinek csak egyes arcvonása árulta el, hogy valaha ő is a szépek közé tartozott. Gyöngye vállait alig nyomta még ötvennyolcz év: de beesett, sápadt arcáról itélve hetven évesnek lehetett mondani.

Zsirfoltos, szennyes ruhájában földig görnyedve ballagott végig a főváros utcáin, s ha egyik-másik utca szögletéhez ért, óvatosan hordozta körül szemének megtört tekintetét, s csak azután sietett át a kocsni uton.

Mintha csak rajongva csüggött volna a reá nézve tehernek mondható léten, úgy irtózott a haláltól. Pedig többször éhezett, mint evett.

Kegyelem kenyérét ott töltötte el egyik-másik uri család cselédszobájában, hol unalmas téli estéken órahosszat mesélte, beszélte multját a kíváncsi cselédcségeknek.

Ilyenkor az öreg arczára egymásután peregetek a forró könnyecsek, míg az egyszerű cselédleányok kuszált haját simogatva vigasztalták:

— Ne sirjon Borcsa néni, hiszen azon már nem lehet segíteni.

Ig zságotok van gyermekeim, szólt az öreg maga elé nézve, azon már úgy sem lehet segíteni. Ami elmúlt, az úgy sem jön vissza soha, az elveszített fiatalságot sem adhatja vissza senki.

— Pedig milyen szép voltam én gyermekeim, sóhajtott fel az öreg sovány kezeit dörzsölve. Szülő falumban nemj volt olyan

zassággal akarja a helyes utra téríteni. Hoszszas rábeszélés után az apa bele is egyezik a házasságba: megtudja, hogy vagyona nincs s amit költ az az ő, t. i. fiának az anyai öröksége már.

Ekkor az apa bevallja fiának, hogy bizony a házasság eszméjével egy hó óta ő is foglalkozik s választottja is van már, ki nem más, mint fiának gyermekkori ösmerőse Chavry márkiné unokahuga Helén. Egyben fel is kéri fiát kérje meg a leányt számára. A fiu találkozik a leánnyal s a régi barátság igaz szerelemmé fejlődik s így csak természetes, hogy a fiu nem teljesíti atyja kérését.

Az öreg gróf egy véletlen folytán megtudja, hogy Helén nem őt, hanem fiát szereti: megkéri a leányt fia számára.

Az öreg gróf bünhődése itt kezdődik. Igaz atyai szeretettel szereti a menyét, a fiu azonban féltékeny atyjára és a világ is félre magyarázza ezt a szeretet. Az öreg ezeket megtudva ismét megkezdí régi könynyelmű életét, de fiui szeretete azért változtatlan.

Egy alkalommal, mikor fiát egyik ifjúkori botlásáért veszély fenyegeti, annak tudta nélkül párbajt vív, életét kockáztatva.

Fia ezt megtudja, kibékül apjával s az öreg e pillanattól kezdve felhagy régi életével.

Maga az előadás általánosságban egyike volt a szezon legjobbjainak. A szereplők kevés kivétellel mindannyian beletaláltak magukat Dumas jellegzetes légkörébe s a nagy mester világnézetét kifejező szellemkedések hatásosan hangzottak el.

A czimszerepben Pataky Béla excellált. Ez volt fiatal bönvivaotunknak

fiatal ember, ki nem járt volna utánam, ki édes örömmel nem kapcsolta volna szívét az enyémböz. De én nem tudtam egynél többet szeretni. Ő vele talán boldog lettem volna, — ha szüleim nem nézték volna a vagyont.

Mikor őt eltemették, eltemették az én boldogságomat is. Meghalt én reám nézve attól a percztől kezdve az egész világ. Ott hagytam szüleim házáat, hol minden anyagi jó várt reám, s olyan lettem, mint ti fiaim, egyszerű cseléd, kinek még a legutolsó gyermek is parancsol.

A falu tisztelendőjéhez kerültem, hol gondtalanul éltem napjaimat. Volt kényelmem minden, mit szívem, szám óhajtott, csak egy nem, becsületelem. Az egész falu nyelvét öltötte reám, aljas pletykákba szőtték bele nevemet, alaptalanul. Igen, gyermekeim, alaptalanul.

De nem átkozom érte őket. Bár hallgattam volna a mende-mondájukra, mi sok tekintetben jövőmet mondta el.

De a világ is, én is elfogult voltam. Addig foglalkozott velem a lur, míg becsületelem tiszta volt s én is akkor nem vettem fontolóra az intést, mikor még nem lett volna késő menekülni onnan, hol . . . ej, nem is jó arról szólni sem. Romlottak az emberek tul nyomólag, bár arcukon a becsületesség árnyalata látszik.

Itt az öreg elhallgatott. Könnyes szempilláit párszor megtörölgette foltos kötényé-

első nagyobb szerepe, melyből tehetségének kvalitására következtet vonhatunk. Nos, tegnapi Rivonniére-je teljesen meggyőzött bennünket, hogy Pataki talentumos színész, kinek egyénisége van s ez egyéniségét sajátos járgonjában ki is tudja fejteni. Első felvonásbeli jelenetében, még küzdött szerepe nehézségeivel, de a következő felvonásban egyre hatalmasabban, egyre finomabb, gondosabb jellemzéssel tűnt elénk a francia társadalom egyik fajképe. Kissé óvatosabb színezés, az ellentétek kiélesedésénél nagyobb biztosság és határozottság kell csak s Pataky ellen nem lesz kifogásunk. Maszkja is ügyes volt.

Halmy erővel, kedves elevenséggel dolgozta ki a Helén jellemét. Minden mozdulata tanulmányozásról s szerepének helyes felfogásáról tanuskodott. Odry kitűnő Adrée vicomte volt; diszkrétül játszott s apjával való jeleneteiben különösen gyönyörködtünk benne. Komjáthy né megtévesztve állította elénk a felső demimonde típusát, mely élvezeteket, vagyont hajhász, de alapjában legtöbbször jószívü. Tanay, Kiss Irén jól játszottak. Péchy hideg volt, — Breznay Anna hasonlóképen. Szathmáry tulságosan modoros, pedig szerepének jellege épen a középszerep-rőség.

A rendezés kifogástalan, sőt feltűnően jó volt. Csak az ellen van kifogásunk, hogy az előadás 10 óra után ért véget.

Ügyeljenek arra, hogyne tartsanak fél óras szüneteket.

L. I.

Bölyny József nagy alapítványa.

Csak néhány héttel ezelőtt jutott köz tudomásra, hogy a kormány a kolozsvári

vel, s közelebb huzódva a kandalló tüzéhez, így folytatta:

Lássatok gyermekeim, ilyenek a sors utai. Ki mondaná, hogy nekem, a koldus asszonynak nagyságos ur fiam van.

— Ugye bár senki?

A cselédleányok ámulva néztek az öreg nőre, kinek sejtelmes szavai érthetetlen volt előttök. Kérdezték is, vallatták is, de az öreg szomorú, halk hangon csak ennyit felelt:

— Hagyjatok békében gyermekek . . .

Nem az én fiam ő, hanem egy öreg pap tartott fia . . .

S aztán megeredtek a könnyei.

A nyáron olvastam egyik vidéki lapban a következőket:

— „Mégfagyott koldus asszony”. A napokban, — mint egyik árokdombi előfizetőnk írja, egy szerencsétlen koldus asszonyt temettek el az ottani halottas házba, kit a falu alatti Gáspár Ernő földbirtokos kastélya előtt megfagyva találtak. A jószívü földbirtokos saját költségén hantolta el az elhagyott asszonyt, ki valamikor az árokdombi lelkeszi lakban volt szakácsné. A jószívü földes ur hatalmas koszorut vétetett az egyszerű koporsóra, eme felirással: „Gáspár Borecsának”. Mint a hír beszéli, valami elzüllött névrokona volt a szerencsétlen a köz-

tisztelvényben álló Gáspár családnak.

— Ilyen a sors iróniája!

színházpályázatnál Bölyny Józsefet mellőzte és Megyeri Dezsőnek adta bérbe a színházat. Hogy mekkora hálátlanság volt ez Bölyny Józseffel szemben, a ki annyit áldozott a kolozsvári színészet nivójáért s aki valóságos atyja a színészeknek és istápolója mecieássa a művészetnek, ezt fölösleges kiemelni. Bölyny József most erre a mellőztetésre olyan választ ad, a mi méltó az ő gavallérságához. Bölyny József, mint hírlík legközelebb kétszáz ezer koronás alapítványt tesz a színészegyesület javára. A művészet áldozatkész, nagy barátja közölte már nemes szándékát a színészegyesület vezetőségével.

Lukács Béla öngyilkossága.

— jan. 9.

Letűnt egy férfiú ismét a magyar közélet teréről és letűnése nemcsak megrendítő, nem csak szomorú, hanem nem is szokatlan a mi állampolitikusunk végzetében, — Lukács Béla volt magyar kereskedelmi miniszter, a párisi világkiállítás volt kormánybiztosa, öngyilkossá lett.

A Dunába vetette magát s megzavarodott agya talán ott a zajgó jégtáblák közt tért öntudatra, mikor a zugó áradat által sodort jégdarabba kapaszkodva folytatott egy utolsó küzdelmet az életért. De hiába. Meghalt, elveszett.

Rettenetes halál, melynek gyakran tanuja a főváros, de rettenetességében most kimagaslóbb, mikor közéletünknek egyik kiváló, elsőrendü alakját is így kell elvesztenünk.

Lukács Béla halálának lelket megrendítő előzménye az, hogy egykor a magyar szabadságharcz viharában egész családja vérbe fult. Az oláhok felzudult bándája bárd-élre vetette Zalathnán apját, anyját, őt testvérét s ebből a vérfürdőből ő menekült, egyedül, hogy így végezze magasba tört pályafutását.

A Bécsben időző miniszterek közül Széll Kálmán, Hegedűs Sándor és Darányi Ignác az özvegyhez legmelegebb szavakban fejezték ki részvétüket.

A temetés holnap esütörtökön d. u. 2 órakor lesz.

NAPI HIREK.

Főtisztelendő trafikos ur.

Az „Aradi Közlöny” értesítése szerint Kis-Komárom rómi. kat. plébánosa egyttal — trafikos is.

Méhes Kálmán ur tehát igazi lelkész, ki azonkívül, hogy üdvözítő égi malsztot csepegtet hívei lelkébe, nemzetgazdasági szempontból is javát akarja a gondozására bizott népnek.

Hát bizony ez szép dolog, csak egy a bibéje. Jelentéktelen, apró körülmény, mire még figyelni sem érdemes. Az a furesa, hogy a reverenda megüri a pipaszagot.

Délelőtt az oltárnál, délután a pudli előtt; délelőtt a Úr testét és ostyát osztogat, délután jóféle virgóniát; délelőtt

erkölcsös szózatot zudit a szószékről a szegény hivek fejére, délután kézdörzsölve, alázatos mosolygással, hajlongó testtartással fogadja a vevőket. Délelőtt korholja a pazarlást s a hiábavaló pénzköltést, délután a legmelegebben ajánlja áruit.

Az a csuda, hogy teljesen nem egyesíti e két minden tekintetben kompatibilis foglalkozást olyaténformán, hogy az oltár előtt bodor füstfellegeteket eregetve hullajtná az Isten igéit. Az előzmények után szinte biztosan várhatjuk feltételünk bekövetkezését.

Arról nem szól világosan a hír, hogy tudnak-e a fölöttes hatóságok valamit a dologról? Ez különben mellékes dolog; hiszen a katolikus világ annyit hangoztatott centralizációjának csak egy kiútja van s ez Róma! A pápán kívül és alatta szabad a vásár. A kanonokok, prépostok, apátok és plébánosok autonóm hatáskörrel bírnak saját területükön. Méhes ur ténykedéséről például bizton hiszem, hogy cseppet sem ismeretlen a kerület kanonokja előtt.

Es a hívők nem szólnak a dologhoz semmit. Igen, nem tudnak szólani, mert a legesztelenebb dogmák erkölcsrontó, akaratbénító hatása elől bennük minden reakciót.

Ha már ennyire vagyunk a dologgal, tovább is mehetünk. A Markos ur 48-as néppártja csirástól, magostul elterjedhet. A pesti keresztény ruhászövetkezet mintájára, majd alakulnak más társulatok. Kis-Komáromban például bizton hiszem, hogy Méhes plébános keresztény trafikot rendez be, hol kizárólag keresztény (és nem keresztény) áruk lesznek eladók. Igen, igen, ez az igazi lelkész ideálja; ez a megálmodott, esábos, varázsos kép, mely üdvvel, reményérzettel tölt el bennünket előre.

Ah, mily élvezet lesz keresztény cigárogószípkából, keresztény kubából keresztény füstöt eregetni, funi.

De a keresztény plébános ur orra alá!

—tán.

A városi felügyelő-bizottság.

A legutóbb tartott közgyűlés tudvaleg felügyelő-bizottsági tagokul újból megválasztotta Komlóssy Dezső, Kernhoffer József és dr. Szántó Sámuel biz. tagokat. Ugyanakkor — a többség nem véve figyelembe a város rosszulaló anyagi viszonyait — felemelte a tiszteletdíjaikat is. Ugy látszik — hogy ezek az urak most, hogy nagyobb összegű tiszteletdíjat kapnak — dolgozni akarnak. Tegnap gyűlésükön kimondották, hogy ezután dolgozni fognak — s hogy ennek bizonyítéka is legyen, minden hétfőn délután gyűléseznek. Vajjon lesz-e a tervbevett gyakori gyűléseknek annyi eredménye, a városnál megszüntetik a „régis szes elavult kezelési rendszert“

s megszabadítják e a város polgárságát a rettenetes pótdától.

Városi közgyűlés.

Debreczen város törvényhatósági bizottsága ez évben első rendes közgyűlését január 31-én tartja meg.

Sulyos baleset.

Sulyos baleset történt ma délelőtt 1/10 óra tájban a Löfkovics-féle ékszer üzlet előtt. Huszár Károly köztisztviselőben álló kereskedelmi ügynök, ugyanis a hóval borított járdán oly szerencsétlenül csuszolt el, hogy lába eltört. Az arra járók nagy nehezen tudták csak felemelni s kocsira ültetve Széchenyi utcai lakására vitetni.

A sikos járdák.

Fenti hírünkkel kapcsolatban nem mulaszthatjuk el a rendőrség figyelmét felhívni arra, hogy intézkedjék miszerint a háztulajdonosok a sikos járdákat homokkal bevonják. Mert hát a rendőrség reszorjába tartozik — a polgárok épsége felett őrködni.

A Debreczeni Tornaegylet

elnöksége értesíti az egylet t. tagjait, hogy ma szerdán nem lesz tornaóra, mert a gázcső befagyott.

Adomány a népkonyha javára.

Vértessy István mai napon 6 koronát küldött lapunkhoz a ker. négyeleti népkonyha javára. Az összeget e helyen nyugtázzuk s rendeltetési helyére juttatjuk.

A kolozsvári képviselőválasztás.

Tegnapelőtt jeleztük, hogy Kolozsvárt a városi képviselők választása az ellenzék győzelmével végződött. A városi képviselők közzé beavasztották Dicsőfi Béla főmérnököt s városunk szülöttét. Dicsőfi József lelkész testvérét, mint a függetlenségi párt jelöltjét.

Presbyteri ülés.

A debreczeni ev. ref. egyház presbyteriuma ma d. u. 3 órakor gyűlést tart.

A gyűlés tárgyai:

Jelentés arról, hogy az 1900. évi dec. hó 20 napján tartott gyűlés jegyzőkönyve decz. hó 24 napján hitelesített. Az 1900. évi 1076. sz. végzéssel felkért küldöttség jelentése a gazd. gondnok 1899. évi számadásának felülvizsgálásával. Kovács József ügyvéd jelentése az ispotályi torony leégése miatt folytatott bünvizsgálati ügy eredményéről. A gazd. bizottság 1900. évi 1483. sz. végzése az iskolaszék hátrálékos számadásai tárgyában. Az ösztöndíjosztó állandó bizottság jegyzőkönyve az 1900-1901. isk. év első felére eső ösztöndíjak kiosztásáról. A gazd. bizotts. 1900. évi 1494. sz. végzése az 1901. évi költségelőirányzatok beterjesztése tárgyában. Hódy Béla levéltárnok jelentése Bán Eszter adománya tárgyában. A központi bizottság jegyzőkönyve az 1900. decz. 27-én tartott presbyterválasztás eredményéről. A főgymnasium tanárkar levele, hogy képviselője a presbyteriumban Sinka Sándor igazgató lesz. A fels. leányiskola ta-

nárkarának végzése, hogy a tanárkar képviselőjévé Dóczy Gedeon választott meg.

Lopott téli kabát.

Hideg van, az bizonyos. Érezte ezt Vas Mihály napszámos is, a ki ugyancsak nyáriás öltözetben bolyongott ma délelőtt a Csapó-utcán. Bolyongás közben bepillantott a 14. számú ház nyitott kapuján, ahol egy pompás, prémesgalléru téli kabátot látott egyik ajtó előtt kiakasztva. A következő pillanatban már Vas Mihályon pompázott a prémes galléru téli kabát. Nagy Márton házmester azonban észrevette a tolvajlást és nyakoncsipte a télikabát tolvajt. Vas most a rendőrség börtönében álmodozik a pompás télikabátrol.

Czigánykaraván.

A napokban már jeleztük, hogy a lovasrendőrök egy czigánykaravánt elfogtak. Most ugyancsak meggyűlt a karavánnal a rendőrség baja. Az ügyészség u. i. a letartóztatással átkisért gyermekesereget nem vette át, hanem visszaküldte. Végh Gyula h. főkapitány erre egy szekerre rakatta őket s kivitette a czigánytelepen levő téglavető czigányokhoz. Most aztán ezek járnak a rendőrségre, hogy mit csináljanak ők azzal a sok gyerekekkel, hisz nekik is van elég, azoknak sem tudnak kenyeret adni. A czigányok még megteszik, hogy a rendőrség nyakára vissza viszik a rajkókat. Az elkobzott lovakkal már könnyebben bántak el, agyon verették őket, mivel mindegyik veszélyes nyavalyában sinylődött. A sintér telepre vitték s ott bunkózták valamennyit agyon.

A szerelmes börtönőr.

Pikáns kis történet játszódott le a helybeli romantikus érzelmekre épen nem alkalmas fogházépületben. A napokban egy csinos szoboszlai illetőségű menyecske került vizsgálati fogságba s mint fogoly, az egyik örnek felügyelete alatt állott, ki csakhamar szemet vetett a tűzről pattant fiatal asszonyra s hogy gyengéd érzelmeinek kifejezést adjon, mindenféle apró engedelményekben részesítette a felügyeletére bízott csinos foglyot. A menyecske ennyi gyöngéd jósággal szemben nem akart háládatlan maradni és elfogadta a szerelmes börtönőr udvarlását, ki ezután idejének javarészt a menyecske czellájában töltötte. E gyengéd viszony azonban nem soká maradt észrevétlenül s a felügyelőség csakhamar véget szakított a regényes idyllnek, amennyiben ugyanis a szerelmes fogházört többszöri kötelelességmulasztás ürügye alatt elbocsátotta, a menyecskét pedig egy más ör felügyeletére bízta, a ki azonban már — 68 éves.

Felhívás.

Tisztelettel felkérem mindazokat, kik az „Életképek“ cz. könyvemre kibocsátott előfizetési felhívásomat elfogadni szivesek voltak, sziveskedjenek hozzám (városház, közlekvéltári hivatal) vagy az előfizetési felhívást, vagy az előfizetési összeget eljuttatni, hogy könyvem előállítását illetőleg alkalmazkodni tudjak. Tisztelettel: ifj. Széll István,

Szeless Adorján ügye.

A Hentzi-szobor merénylete óta olyan kalandos, zaklatott életet élt Szeless Ador-

á n ujjabb ügye úgy látszik, nem egyéb, mint két nő bosszu által felszított fantáziájának következménye. Megirtuk tegnap, hogy Szeless Adorjánt a rendőrség letartóztatta, mert Hadházi Józsefné és leánya Rózsa Ilona azt állították róla, hogy sifrizott leveleket kap Bécsből és Szeless felakarja robbantani a bécsi burgot. Nos, a rendőrség minden utánjárása sem tudta e szóbeszédet igazolni s miután Szeless ma a törvényszék fogházába került s ügyében Puskari vizsgálo bíró vezeti a vizsgálatot. Szeless ma még ott marad. A vádtanács ma ül össze, hogy döntsön: vajjon van-e elég alap a további eljárásra.

Grájzlerosból — ügyvéd.

Érdekes uri embert avattak fel Budapestén ügyvéddé, a mult hetekben. Valóságos regénye már nem egészen fiatal embernek az élete.

Sz. K. dr. most már köz és váltó ügyvéd tiz év előtt letévén a gymnasiumi érettségi vizsgát hosszú, küzdelmes diákelet után elment jegyzőségnek avval a szándékkal, hogy rövidesen letévén a vizsgát, a jegyzői pályára lép. A faluban azután megismerkedett egy bájos, szép leánykával, aki iránt oly nagy szerelemre gerjedt, hogy minden gondolata csak az volt, mi módon vehetné el feleségül szerelmét.

A segédjegyzői fizetésből nem hogy családot eltartani, de még önmagának sem tudott minden szükségét megszerezni, és ekkor az az elhatározása támadt, hogy kiskereskedést nyit, és félretéve minden ambíciót, így szerez existenciát.

És úgy lön. Sz. K. grajzleros lett és feleségül vette a leányt.

Igy nagy boldogságban élt 4 éven át.

Sz. K. askéta életet folytatott s utóbbi felment a fővárosba jogászna, a hol esodás szorgalmával sikerült alapvizsgáit s szigorlatait letenni. Tavaly avatták doktorrá s ekkor ügyvéd princípálisa tisztességes fizetéssel irodavezetőjévé léptette elő. És ekkor felhozatta a családját. Szeretethben, és boldogságban éltek tovább megelégedett családi életet. A mult hónapban letette az ügyvédi vizsgát és ügyvédi irodát nyitott. A kik ismerik nagy összeköttetéseit, tehetségét és szorgalmát, azok nagy jövőt jósolnak neki.

Ime, így lett a grajzlerosból ügyvéd. Ez pedig nem mese, mert a dolog szó szerint így történt.

A megcsalott nő bosszúja.

Bodó János kányaházi lakos ezelőtt 2 évvel Amerikába vándorolt ki, idehaza hagyta azonban fiatal feleségét.

Vaszil András odavaló lakos nagyon sokat forgolódott a magára hagyott menyecske körül, s be is vallotta neki, hogy mennyire szereti. — A fiatal asszony átlátta, hogy nem ér az ő élete férj nélkül semmit, azért viszonzta V a s z i l András érzelmeit.

Nemsokára suttogni kezdtek a faluban a viszonyról, s a suttogás fülébe jutott Vaszil Andrásnénak is. De az asszony nem féltékenykedett s mindig mondogatta:

— Nem hiszem én addig, a mig meg nem látom.

A meggyőződésre nemsokára kínálko-

zott alkalom, mikor Vaszil András egy este kisurrant a házból s egyenesen a Bodóné házához tartott. — Vaszilné pedig követte az urát.

Már javában élvezték a pásztor órák édes gyönyöreit, mikor Vaszil Andrásné berontott a szobába s egyenesen Bodónéhoz lépve egy kezében lévő husággal ütlegelni kezdte.

A kikapós férj azonnal megugrott. Vaszilné pedig úgy agyba föbe verte a férjcsabító Bodónét, hogy 3 nap mulva kiszenvedett. A gyilkos asszonyt letartóztatta a csendőrség.

Rongyos bankók kicserélése.

A szegény ember ugyan örül, ha a bankóból rongyos is jut neki, csak mennél több jusson. Az osztrák magyar bank nem akarja, hogy rongyos bankói legyenek a forgalomban s a kopás folytán használhatatlanná váló új, 20 koronás bankókat ujjakkal cseréli ba. Azok, a kik a bankókat szándékosan rongálják — hihetőleg ilyenek igen kevesen lesznek — azok büntetést fizetnek. A bankón levő hölgy, feje, füle, orra ha kiszakad, 52 fillért kell érte fizetni s akkor új bankót kap az ember. Az egész 20 koronás bankó 109 mezőre lesz felosztva s a hány mező hiányzik a bankóból, annyival kevesebb 20 fillért kap az illető rongyos bankójáért.

Az önálló vámterületért.

A kolozsvári ipartestület a napokban kérvényt intézett Kolozsvár városához az önálló vámterület, választói jog kiterjesztése tárgyában. A kérvény kifejti, hogy a magyar ipar fellendülése nem várható a közös vámterület mellett.

Vasuton felejtett tárgyak árverése.

A vasuti kocsikban és állomás helyiségekben elhagyott tárgyak u. m. bőröndök, táskák, kalapok, esernyők, botok, ruha és fehérneműek stb. Dehreczen állomás podgyász felvételi helyiségében 1901. évi jan. hó 11-én d. e. 9 órakor kezdődő nyilvános árverésen elfognak adatni.

Meglopták a vasuton.

Tegnap este a Budapestről 7 óra 5 perczkor induló személyvonatra felszállt Sajtó Sándor hajduböszörményi kereskedő, aki amugy is kilévén fáradva, elszenderedett a vasuti kupében. Miközben aludt, Ujszász és Fegyvernek községek közt, 7020 koronát tartalmazó nagy börtárczáját ellopták. Egy 25-30 éves, vörösszakállu utas volt kivülr a kupében. Erre irányul a gyanu. Ez annál inkább alaposabb, mert a nevezett vonatról vörös bajszu idegent látott kiosonni egy Kolozsvárra utazott budapesti rendőr, a kinek kocsija történetesen a fegyverneki állomás mellett hajtott el, a mikor a hajduböszörményi kereskedőt vivő vonat az állomásra érkezett.

Egy tizennégyéves fiu hőstette.

Párisból írják: A Rue Lisfrank és a Rue Prairies közti háztömb közt több apró viskó áll, a melyekben mozgóboltosok laknak. Egy ilyen viskónak lakója Baéte Vilmos és annak felesége néhány nap előtt reggel tüzet gyújtottak és ruhát száritottak a tüznél. Majd tizennégyéves fiukat kislá-

nyukkal ottan hagyva, keresetük után néztek. A fiu egy darabig ott ült testvérkéje mellett, de csakhamar nagyon unalmasá vált neki a dolog és kiment az udvarra, hogy társaival játszó.

Alig tette ki lábát a viskóból, meggyuladtak a ruhák. A tüzet csak akkor vették észre, a mikor a füst a viskó falán levő nyíláson kitódult. Egy szomszéd figyelmes lett a tüzvézre, mielőtt azonban a tüzoltóság a helyszínére érkezett volna, össze omlott a rozoga viskó.

Ebben a pillanatban érkezett a kunyhóhoz a tizennégy éves fiu, aki kétségbeesetten emlékezett vissza abban a pillanatban arra, hogy testvérkéjét a viskóban hagyta. Hősi elszántsággal lépve a gerendák közé idejekorán kiszabadította a leánytestvérét. A hároméves kislányt megmentette attól, hogy a lángok martaléka legyen. A bátor fiut ünnepelte Páris ama negyede, a melyben a tüzvész történt. Hogy a szülők nem bánták, ha minden vagyonukat elvesztették is, de legalább gyermekük életben maradt, — azt külön megemlíteni szinte fölöslegesnek látszik.

Damjanich Jánosné köszönete.

A szolnoki csata félszázados évfordulója alkalmából 1899-ben a szolnoki tanítók Magyar Gyula indítványára elhatározták, hogy a szolnoki csata hőségének Damjanich János tábornoknak siremlékét lefényképeztetik és a képet diszes keretben átadják Damjanich özvegyének. A tanítók tiz tagu küldöttsége 1899. márczius 5-én jelent meg Damjanichné előtt és átadta a képet. Damjanichné akkor külön-külön levélben köszönte meg a küldöttség tagjainak a figyelmet, most pedig a következő levelet intézte a szolnoki tanítók elnökehez:

Tisztelt Tanító Ur! Szolnok város tanterületének hazafias kegyelete, irányomban tanusított kitüntető figyelme lekötözte, hogy elismerő hálámnak kifejezést adhassak. Ez évben kilép azaz árva, ki az én alapítványomon bevégezte tanulmányát; azt az ajánlatot teszem t. tanító ur, hogy ha van egy tanító-árva Szolnokon, vagy a megyében, örömmel befogadom alapítványomra. Honleányi üdvözléssel vagyok őszinte tisztelője: Özv. Damjanich Jánosné.

Családi Kör.

A „Családi Kör“ Konez Ákos szépirodalmi hetilapjának megjelent a második és harmadik száma is.

Ez a két szám semmivel sem áll hátrább sem tartalom, sem színvonal tekintetében az elsónél.

A 2-ik számban Kiss Áron püspök arczképe az illusztráció. A lap szellemi részét Konez Ákos, Dr. Vargs Gyulla, János Lajos, Dóczy József, Illies Bálint, K. Tóth Kálmán írták. Van ezenkívül a lapban sok aktualitás az elmúlt hétről. A lap legmegszivelendőbb része egy csevegés Konez Ákosné tollából, a ki „Pár szó a magyar szalonéletről“ című cikkében szellemesen kel ki a szalonjainkban divatozó francziás szellem ellen és ügyesen állítja ezzel szembe a régi magyar társasélet barátságos összejövetelét, mely nem volt naphoz kötve, mint a mai jour, hanem belső szükségéből ültek össze apáink. Nem volt akkor téma hiány, mely olyan akadozóttá teszi a társalgás menetét, mert eleink nem egymás

268
88
60

leszólásával töltötték idejüket, hanem nagyjaink örökbecsű műveiről beszéltek, vagy bus m a g y a r n ó t á k a t hallgattak. czikkét azzal végzi, hogy tartsuk meg a magyar társalgási szellemet, mert az így eltöltött esték után nem fog a ház asszonya „megkönnyebbülten felsóhajtani” — mint a mostaniak után, hanem egy jól eltöltött délután vagy est emlékével fog nyugvóra térni.

A 3. sz. a „Jótékony nőegylet” érdemes és tevékeny elnöknőjének arcképét hozza. Ez aktualitás számba megy pár nappal a „Vig est” előtt. Elbeszélést írt Csulak Lajos, K. Tóth K. folytatja hosszabb elbeszélését. Van vers is, a melynek szerzője azonban titkolja kilétét. Czikket írt dr. Vattay Gábor, Zoltai L. és a szerkesztő laptulajdonos Konecz Ákos. A lap többi részét, mint mindig, úgy most is a hét eseményeiről szóló hírek töltik be.

A „Családi Kör” melynek immár három száma jelent meg, izléses kiállítása, változatos tartalma által tűnik ki, rövid fennállása is megnutatta életképességét. Ezért ajánljuk, különösen családoknak, hogy fizessenek rá elő, mert eltekintve élvezetes tartalmától az előfizetési ára igen olcsó.

Öngyilkos szállodatulajdonos.

Seemayer Gyula, a temesvári „Hét választófejedelem” tulajdonosa az éjjel öngyilkosságot követett el. Este kilencz órakor még kártyáztatott barátaival, aztán felment elsőemeleti lakásába, a hol forgó pisztolyal veget vetett életének. Az egyik pinczér, a ki 10 órakor fölment szobájába, átlőtt halértékkel találta szobájában. Az 56 éves ember öngyilkossága varossszerte nagy szenzációt keltett. Öngyilkossága okául némelyek boldogtalan család életét rebesgetik. Mások azt beszélnek, hogy a napokban a szállodában 30 ezer korona értékű ékszer veszett el s a szálloda jó hírnevén esett csorba kergette a halálba Seemayert. Seemayer sokáig tartózkodott Nagybecskerekben és Kassán. Utóbbi időben üzlete is rosszul ment s legvalószínűbb, hogy ez kergette az öngyilkosságba. A rendőrség a bonczolást nem rendelte el.

x **A Korona Takarékszövetkezet** működését 1901. január hó 1-én kezdi meg. A szövetkezet évtársulatai 5 évre alakulnak. A szövetkezet 6 %-ot nyújt tagjainak, az öt év alatt befizethető összeg erejéig kölcsönöket, melyeket az előjegyzés sorrendje szerint kezesség, jelzálogi bekebelezés, vagy más fedezet ellenében ad. Befizetési napok; szerdán délután 3—5-ig, szombaton délelőtt 9—11 és délután 3—5 óráig, Beiratkozások a szövetkezet hivatali helyiségében (Piac-uteza 5. szám, a kereskedelmi akadémia mellett) naponta a délelőtti órákban eszközöltetnek.

Egy magyar asztalossegéd rémtette Bécsben.

január 9.

Óriási izgatottságban tartja az osztrák fővárost egy magyar asztalossegéd rémtette, a ki négy embert lőtt agyon. Az eset részletei a következők:

A X. kerület egyik házának földszinti lakását egy betörő fessegette, midőn éppen 10 óra tájban haza érkezett a lakás tulaj-

donosa Sighardt Janka, Sighard lakatosnak a neje.

A betörő, a mikor észrevette, hogy rajta csipték a betörésen, az emeletre menekült fel, de a bátor asszony utánna rohant. Ekkor a betörő hirtelen vissza fordult s forgó pisztolyával szíven lötte az asszonyt aki halva rogyott össze.

A betörő sietve menekült ki a házból, mert a lövés zajára minden lakásból kitódultak a lakók. Többen kiszaladtak az utczára s kiabáltak:

— Fogják meg, gyilkos!

A betörő örült futásban keresett menekedket. Egy Marek János nevű kocsis utját állta, a gyilkos azonban nem gondolkozott sokáig, hanem a kezében levő forgópisztolyával szíven lötte őt is. A kocsis is rögtön meghalt.

A gyilkos tovább rohant, a nép utánna. Az utca fordulónál egy Fischer Károly nevű asztalossegéd állotta utját. At akarta nyalabolni a már emberi formájából kivetközött gyilkost, de az őt is lelötte és ott halt meg az utca kövezetén.

Ekkor már százan és százan üldözték a háromszoros gyilkost, aki örült futásban kísérelte meg a menekülést. Mindenütt kiáltások hangzottak:

— Fogják meg! Örült! Gyilkos!

Az ut kanyarulatánál Hauser József lakatossegéd állotta utját s megragadta a lihegő faradt gyilkost. Ez mikor látta, hogy üldözőjétől nem tud szabadulni, még mindig kezében levő pisztolyával a lakatosra is rálőtt, a ki életveszélyesen megsebesülve rögtön összerogyott; a nép ezt az újabb gyilkosságot látva, fülsiketítő lármában tört ki.

Végre egy rendőr, Hofstadler Vincze vette üzöbe az immár négyszeres gyilkost. Hosszas üldözés után utólérte, a gyilkos a rendőrt is leakarta löni, neki irányozta pisztolyát, de abban már nem volt golyó, így a pisztolyal arezul vágta a rendőrt, a ki a hatalmas ütéstől megtántorodott, de foglyát nem eresztette el. Nagy nehezen sikerült legyűrnie és kardjával súlyos sebet ejtett rajta.

A tömeg, mely folyton üldözte a rémes tett elkövetőjét, megakartá lineselni a gonosztevőt. Ekkor már több rendőr is jött és sikerült a nép dühétől megmenteni a betörőt. Rögtön a rendőrségre vitték, a hol kihallgatásakor kiderült, hogy az illető Vanyek István, 23 éves asztalossegéd. A betörő nyitramegyei illetőségű s többször volt már büntetve. Mig súlyos sebéből felgyógyul, a közkörházba szállították. Áldozatai közül már a negyedik is haldoklik.

Tragédia az országuton.

január 9.

Vakmerő rablógyilkosság történt e napokban délután a zombori országuton, a hol — mint nekünk írják — Börcsök Ádám rábéi lakost a saját kocsiján meggyilkolták és kirabolták.

Börcsök ugyanis az említett időben Makón járt kocsin. Utközben, a mint Zombort elhagyta, két vándorlegény kéredzett fel a kocsijára, kiket szívessegből fel is vett s utközben egyik utszéli csárdában még meg is vendégelte őket; pálinkát fizetett a didergő vándorlóknak, a kik ekkor vették észre, hogy Börcsöknel nagyobb összeg pénz v n. Fél órát időztek a korcsmában s aztán folytatták utjokat.

A mint kiértek az országutra, az egyik vándorló egy bicskával hatalmas szurást ejtett hátulól Börcsök nyakán s aztán lenyomták a kocsiba s a nála volt 148 forintot magukhoz véve elmenekültek.

Börcsök még felkelt aztán, de az országuton nem volt senki, a ki segítséget nyújtott volna neki. Visszafordította tehát a lovakat, hogy a korcsmát elérje, a mi sikerült is. Itt elmondta, hogy mi történt vele, de a nagy vérvesztéstől már annyira elgyöngült, hogy összeesett és rövid idő alatt elvérzés következtében meghalt.

A csendőrség megindította a nyomozást a gyilkosok kézrekerítése gyanánt, de eddig még nem sikerült őket föltalálni. A megölt áldozat jómódu gazda volt s nagyszámu családot hagyott hátra.

Kaucziósikkasztó báró.

Eleddig szegény ügynökök, letört kereskedők s egyébként is különösen Mercur védnöksége alatt álló minden féle existenciák, vállalkoztak rá, hogy a mások kaucziójából éljenek.

Ez a spécziés most megsaporodott egy született főúrral, valamikor dús gazdag báróval, a ki miután elveszte a pénzét, a kaucziósikkasztások immár nem szokatlan utján akart újat szerezni.

A bárónak neve Sch. Béla báró s jól ismert alakja volt a bécsi előkelő köröknek. Mult év szeptemberében jött Budapestre s előbb a Központi, majd a József főherczeg szállóban lakott.

Kevés pénze volt már kezdettől fogva, s utóbb az is elfogyott s Bécsben lakó édes anyja nem segített rajta, mert már sokat fizetett érte.

Ekkor tűnik fel a láthatáron két becsületes alkusz Hosszuszlavszky Ferencz és Mayer József. Ezek szereztek a bárónak néhány száz üveg pezsgőt, és rögtön értékesítették 110 forintért. Ebből Mayer 50 forintot megtartott magának a báró pedig kapott 60 forintot, holott 400 forinttal tartozott a pezsgőért.

Ekkor Hosszuszlavszky kaucziós embe- reket kezdett szállítani. Először K. Gy. gép munkást alkalmazta a báró 400 korona kauczióval komornyiknak. — Havi fizetése lett volna 45 forint, de már harmadnap felmondott a gazdájának.

A kauziót azonban akkor már nem tudta vissza adni, hát az ügyök szerzett egy másik komornyikot 600 forint óvadékkal. A régi komornyiknak azonban még mindig nem adta vissza az óvadékot, hanem e helyett jobbnak látta a szökést. A Garaytéren bérelt lakását még pénteken elhagyta, s ezóta nem látta senki sem.

A két komornyik bejelentette a bárót a rendőrségen, a hová különben még több kisebb-nagyobb panasz is érkezett ellene.

CSARNOK.

Az ut lefelé.

Irta: Porzolt Kálmán.

Folyt és vége.

— Meghuzódott annak szögletében és várt.

Megbomlott agyában rémes gondolatok cikáztak.

A szél dudolásában hallani vélte a tivornyázók ocsmány danáit; hallani vélte a vásárolt szerelem csókjának czuppanását, a megrendelt kéjes sóhajokat s a kifizetett szerelmi vallomásokat.

Hallani vélte a falakon át a csábító ördögök pokoli dárídóját, melynek tűzében bűnre puhú a legszilárdabb erény.

Hallani vélte az arany csengését, a melytől meghunyászkodik a büszkeség, a melynek hallatára lehull a lepel a szeméremről, hallani vélte a guny kacaját melylyel a fajtalanság kíséri a megszenstelenítés prozesszusát, hallani vélte az ostromba röhejt s a kéjben fuldoklónak szemtelen vihogsát, mely halotti chorusként kíséri sirjába az erényt.

Egyszerre jött egy rendőr és elkergette a kaputól, mint egy csavargót, biztatván őt hogy börtönbe kíséri, — ha haza nem megy.

Jenő megindult hazafelé.

Alig birt vánszorogni, a testi és lelki kín egyaránt gyötörte.

Mellette jól öltözött alakok suhantak el, messziről kitérve előle, mint egy gyanus csavargó elől.

És érezte magában Jenő, hogy joggal félnek tőle az emberek; érezte, hogy közte és a legnyomorultabb emberek között nincsen már sok különbség, hiszen már lopni és gyilkolni is képes volna, csak értene hozzá.

Ajka kiszáradt, feje szédült az éhségtől; úgy tántorgott az utcán, mint egy ittas ember.

S midőn hazaért, alig találta meg lakása ajtaját.

— Nem is lépett hanem beesett az ajtón.

A szobában világosság volt.

Az asszony ott ült az asztalnál.

Jenő visszatántorodott, kezeit ökölbe szorítva fölemelte, ajka kinyílt, de egyetlen szó sem tudott kitérni rajta.

— Átkozódni és gyilkolni akart, de nyelve és karjai meztagságták a szolgálót.

Az asztal meg volt rakva ételekkel s ez asszony evett gyorsan és mohón.

Midőn férjét belépni látta, alig vetett rá egy tekintetet, csak tovább evett. Hévvél nyult az ételek után, evőeszköz hijában kezével tépte a húst és nyelte rágatlanul nagy falatokban.

Hol voltál? e két szó tört ki végre a férj reszkető ajakán.

Étetl hoztam, tegnap dél óta nem ettem.

Gyere egyél, hagytam neked is.

Az asszony szavából és hangjából csak a véghetetlen cinikus közöny ritt ki, nem reszketett a hangja; arezát nem öntötte el pir, s észre sem látszott venni férje arezán a düh és kétségbeesés kifejezését, — csak tovább evett.

A férj megfogódzott az asztalban, hogy le ne roskadjon.

Ott volt előtte a bájos arez, melyet egykor imádott, mint egy oltárképet; és most szennyes az, mint egy vendégfogadó küszöbe, a melyhez minden ripők odakeni saruját.

Leste az arezon bűnös csókok foltját, hogy aztán mint egy igazságos Othello megfojtsa azt, a kit imádott.

Ah, de Othello jól vacsorált!

A mint így az asztal felé hajolva egy hiéna tekintetével meredt az asszonyra, — orrát megütötte az étel-terjengős illata.

Kábitó, ingerlő illat, melyet nem érzett hónapok óta.

Bóditó illat, a melytől mosolygóra válik az arc, megnedvesül az ajk és a fogorok megnyílnak, hogy gyönyörrel beleharaphassanak a duzzadt husdarabokba, a melyben maga az élet van.

A férfi lihegő ajakkal és meredt szemekkel bámult az előtte heverő husdarabokra, kéjjel szívta magába az illatot, keble gyorsan zihált tekintete odatapadt egy nagy husdarabra, s ujjai idegesen reszkettek.

Végre hirtelen odakapott a tányérba, kírágadta a husdarabot és mint egy kőnczot lopó eb felhuzódott vele a szögletbe és ott rágtá mohón.

Harmadnap megverte a feleségét, mert nem hozott neki vacsorát.

Városi színház.

Holnap, esütörtökön:

A viceadmirális.

Operette 3 felvonásban.

Nyilt-tér.

Az Augsburgi légszesz ipartársulatnak debreczeni légszeszgyár igazgatósága folyó hó 10-én megfogván szüntetni működését, fölkéri mindazokat, kiknek a társulat ellen valami követelésük vagy igényük van, hogy ennek érvényesítése végett, folyó hó 10. napjának délutáni 5 órájáig jelentkezni sziveskedjenek, miután később bejelentendő igények csak a központból volnának elintézhettek.

315.

Az „István” gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK ÁRJEGYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG ÉS ENGEDMÉNY NÉLKÜL.

Keszpenzfizetés mellett, zsákkal együtt		100 kiló
korona értékben:		
A. Asztali dara nagyszemű		28.60
B. Asztali » aprószemű		27.60
C. Királyliszt		27.60
1. Lángliszt kivonat		26.20
2. Elsőrendű zsemlye liszt		25.20
3. Zsemlye liszt		24.—
4. Elsőrendű kenyér liszt		23.20
5. Közép kenyér liszt		22.20
6. Kenyér liszt		20.80
7. Barna kenyér liszt		17.60
8. Takarmány liszt		11.80
11. Fivom korpa zsákkal		9.—
12. Durva korpa zsákkal		8.60
„ zsák nélkül		8.80
„ zsák nélkül		8.40
Csirke buza zsák nélkül		7.60

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0—6 számig 85 kilogramm.

7. és 8. szám 70 „

11. és 12. szám 50 „

Debreczen, 1901, jan. 9.

Utolsó hét.

Csak **40** fillérért már
1901 Január hó **12**-én

10.000 kor.

1000, 500, stb. stb.

ÖSSZESEN 1311 NYEREMÉNY NYERHETŐ,
a DIÁK-OTTHON-SORSJÁTÉKBAN
SORSJEGYEK MINDENÜTT KAPHATÓK.

268
88
60

„Elite“ fényirda

Debreczen, piacz-u. 81.

Bankpalotával szemben.

Ujjonnan berendezett, a mai kor legmagasabb technika vívmányával.

**Gyönyörű képek!
Méltányos árak!**

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából december hó folyamán a raktáron levő

Női ruhaszöveteket

színes selymeket mosó velezeket, atlasz satin és batisztokat, haraszt kendőket,

valamint

szőnyeget, függönyöket

tetemesen leszállított áron árúsítjuk el.

Szabó Lajos Fiai

DEBRECZEN, Rózsater.

7 méter egy ruhának való női divatszövet 1 frt 75 kr.

Német és francia

órákat adna vagy elvállalná 1—2 gyermek tanítását egy 18 éves fiatal ember ellátásért. Levelek ez ügyben **Sörös Károly** urhoz intézendők Péterfia-u. 18.

Gyárkémények, kazánbefalazások gépalapok és mindenféle diszkómives munkák, valamint nedves falaknak tökéletes szárazzá tételét 10 é. jótállás mellett elvállalja Szathmáry József építómester Debreczen, Erzsébet ut 29.

Tüzifa eladás

A siteri uradalomban (Nagyváradtól 18 kl. méterre) **8-10 éven át, évente 6000 erdei öl** tűzifa kihasználása előnyös feltételek mellett eladásra ajánljatik. Bővebb felvilágosítást adunk:

A siteri uradalom vevői által választott végrehajtó bizottság, Siteren u. p. Szalárd.

Roheim Náthán,
Budapesten, VI. Eötvös-utca 24.

POLGÁR SÁNDOR

Utánzás ellen védve 16302 sz.

m. kir. szabad. nyert orvosi mű- és kötszerész **BUDAPEST,**

VII. Erzsébet-körut 50 sz. Ajánlja dusan felszerelt raktárát saját gyártmányu orvos sebési és beteg-ápolási tárgyakban.

Saját találmányu m. kir. szabadalmazott Polgár féle

SÉRVKÖTŐ

haskötő, görcsér elleni gummi harisnya, orthopaedia-készülékek, műlábak és kezek stb.

Valódi francia különlegességek F. Berguerand fils párisi gyárból.

—Részletes képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Kitüntetve 12. kiállításán.

Cs. és kir.

Siegfrid Gessler

Jägerndorf.

Egyedüli gyártása a Gessler-féle valódi

ALTVATER-

LIKÖRNEK

Óvakodni kell az utánzatoktól és vigyázni az én védjegyemre és cégem hangzására.

„Grand Prix“ a párisi kiállításán 1900.

udv. szállító

Téli kabát prémmel 8 frttól.

Flanell és selyem blousok.

Női és leány félpaletok.

Feltétlenül a legelőnyösebben vásárolunk

szolid és izléses

női felöltőket és

diszített női kalapokat

RÓZSA LAJOS

női divat termében

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Divatosan diszített női kalap 3 frttól.

Gyermek köpenyek 3 frttól.

Szőrmegallérok, muffok és nyakcoliek.